

החלטה מס' 1/18

החלטה של ועדת האתיקה בענין הכרה במנוחה אחרי לידה כהצדק סביר להיעדרות

מיום ג' בסיון התשס"ט – 26 במאי 2009

1. לבקשת שדולת הנשים בישראל דנה ועדת האתיקה בשאלת היעדרותה של חברת הכנסת לאחר לידה. הוועדה קבעה כי היעדרות של חברת הכנסת משיבות הכנסת בתקופה הסמוכה ללידה הינה בגדר הצדק סביר, לעניין סעיף 13ד(א)(2) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951 (להלן – חוק החסינות), כפי שיפורט להלן.
2. סעיף 6 לחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954, מעגן את זכותה של עובדת לחופשת לידה למשך 14 שבועות. על פי המצב המשפטי הקיים, חברת הכנסת אינה מוגדרת כעובדת לעניין זה, ועל כן היא אינה יוצאת לחופשת לידה, במשמעות הקבועה בחוק. יצוין, כי שינוי החוק בעניין זה עלול בעקיפין גם לפגוע בזכויותיה של חברת הכנסת, שכן אם ייקבע בחוק כי חברת הכנסת יוצאת לחופשת לידה, תימנע ממנה זכותה לפעול בכנסת במשך תקופה זו. אף סוגיית כהונת הכנסת בהרכב חסר, או לחלופין סוגיית החלפת חברת הכנסת לתקופת חופשת הלידה בחבר הכנסת הבא ברשימה, מעלות שאלות כבדות משקל.
3. יחד עם זאת, מובן כי הזכות המוקנית לכל עובדת, אשר נועדה לאפשר לה מנוחה מהלידה ולטפח את הקשר בין ההורה ליילוד, ראוי שתוקנה גם לחברות הכנסת. יתרה מזאת, חזרתה של חברת הכנסת לעבודה מיד לאחר הלידה, עלולה להעביר מסר בעייתי לציבור הנשים, ואולי אף לציבור המעסיקים, לפיו ניתן לוותר על חופשת הלידה.
4. לפיכך קובעת הוועדה כי היעדרותה של חברת הכנסת לתקופת חופשת הלידה הקבועה בחוק, הינה נכונה וראויה, ומובן שיש לראות בה הצדק סביר, לעניין סעיף 13ד(א)(2) לחוק החסינות.
5. חברת כנסת אשר בחרה מרצונה להופיע לשיבות הכנסת בתוך התקופה האמורה – היעדרותה ממספר מקביל של ימי ישיבות עם תום התקופה, תחשב אף היא להצדק סביר כאמור.
6. מובן כי תקופות אלו לא יכללו בחשבון מכסת ימי ההיעדרות הקבועה בחוק, שחבר הכנסת לא צריך לספק הצדק סביר להיעדרותו מהם.
7. ועדת האתיקה קוראת לראשי הסיעות לכבד באופן מלא את מנוחתה של חברת הכנסת לאחר לידה, ולהמנע מהתערבות בהחלטת חברת הכנסת באשר לדרך האיוון הראויה בין זכויותיה כיולדת לבין זכויותיה כנבחרת ציבור.

ההחלטה תונח על שולחן הכנסת.